

Σημεία των καιρών

Από τον Αδ.: Τριαντάφυλλο Κοτζαμάνη †
Εθνικό Μεγάλο Διδάσκαλο του Α.·Α.·Α.·Τ.· Μισραϊμ και Μέμφις 1989-2007

Αν εξετάσουμε προσεκτικά τον κόσμο γύρω μας θα τρομάξουμε, ίσως, συνειδητοποιώντας την συνεχή και ιλλιγγιώδη πτώση της ανθρωπότητας. Μια πτώση που, όπως δείχνουν τα φαινόμενα, βρίσκεται πέρα από κάθε έλεγχο. Μια πτώση που μαρτυρείται στην καταβράθρωση και διαστρέβλωση της γλώσσας, στην πολιτισμική υποβάθμιση, στην αδυναμία έκφρασης, στην ηθική παρακμή, στην αποχαύνωση των νέων και στην ολοσχερή σχεδόν έλλειψη εκτιμήσεως της ωραιότητας.

Αν σταθείτε για λίγο σε κάποιο δημόσιο χώρο και στρέψετε προσεκτικά το αυτί σας στις συζητήσεις των νέων κυρίως, θα διαπιστώσετε ότι το λεξιλόγιό τους είναι φοβερά περιορισμένο. Αν μετρήσετε τα κοσμητικά επίθετα που χρησιμοποιούνται, θα απογοητευθείτε. Οι λέξεις εκείνες που περιγράφουν συγκινησιακές και συναισθηματικές καταστάσεις, καταστάσεις της ψυχής, τους είναι άγνωστες και ακατανόητες. Ουδέτερες και δίχως νόημα εκφράσεις (ο τέτοιος, ο έτσι) έχουν αντικαταστήσει και τα επίθετα και τα ουσιαστικά. Λέξεις που άλλοτε αποτελούσαν ύβρεις, σήμερα ακούγονται αδιάκοπα, αντικαθιστώντας κύρια ονόματα. Ακόμα και οι αισθησιακές περιγραφές ερωτικών σχέσεων περιορίστηκαν, δυστυχώς, σε δύο ή τρία δισύλλαβα ρήματα και σε αφθονία επιφωνημάτων, μετά πάθους προφερομένων.

Ο χώρος της λογοτεχνίας κατακτάται ολοένα και περισσότερο από εικονογραφημένα έντυπα, που εισβάλλουν νυχθημερόν από τις κερκόπορτες του ηθικού μας κάστρου για να κατακτήσουν τον εσωτερικό μας κόσμο. Έντυπα που αντικαθιστούν την ωραιότητα με την χυδαιότητα, την τρυφερότητα με την διαστροφή, και την συνομιλία με παθιασμένα βογγητά. Έντυπα που στραγγαλίζουν το γλωσσικό μας αίσθημα.

Είναι λυπηρό αλλά βαθύτατα ανησυχητικό, το γεγονός ότι ο σημερινός μέσος Έλληνας θα προτιμήσει να δώσει εκατό ή και διακόσιες δραχμές για να προμηθευθεί ένα σεξουαλικής υφής έντυπο που θα εξάψει απλώς τα πάθη του για λίγα λεπτά, και δεν δίνει τα ίδια αυτά χρήματα, για να αγοράσει μια ποιητική συλλογή ή κάποιο άλλο καλό βιβλίο. Είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό το γεγονός ότι οι νέοι αφήνονται στην ουσία απροστάτευτοι και βομβαρδίζονται καθημερινά μονάχα με ό,τι μπορεί να ζωντανέψει και να γιγαντώσει τη ζώδη φύση.

Αξίζει τον κόπο να επισκεφθείτε τα κέντρα διασκεδάσεων των νέων μας. Κάτω από τους ήχους μιάς κάποιας μονότονης δυσαρμονίας που αυτάρεσκα παρουσιάζεται ως μουσική, μέσα σε σύννεφα καπνού από τσιγάρα ή άλλο τι, με αμυδρό υποτονικό φωτισμό, κυριολεκτικά ζούν και δρουν ως υπνωτισμένοι. Εδώ η προσωπικότητα και η ατομικότητα εξαφανίζονται μιας και ο καθένας δρα εντελώς αυτόματα και μηχανικά. Εδώ η νεολαία χάνει τα ιδανικά της. Εδώ κατεργάζεται δεσμά για τον εαυτό της.

Ελάχιστοι συνειδητοποιούν ότι ο συνδυασμός της μουσικής αυτής με τον ειδικό φωτισμό επηρεάζουν αρνητικά την αρμονική κατάσταση του ψυχικού και του υλικού σώματος...

Αλλά, κι'αν ακόμα προβλέψει κανείς τις βλάβες που προκαλούνται ψυχικά ή σωματικά, το σίγουρο είναι ότι υποβαθμίζεται σταδιακά η ικανότητα του ανθρώπου να σκέπτεται.

Η σημερινή εποχή μπορεί να χαρακτηριστεί ως εποχή της μετριότητας. Οποιος τολμήσει να ξεφύγει από την μετριότητα και τη μάζα δεν θεωρείται παράδειγμα για μίμηση, αλλά δυστυχώς αποδιοπομπαίος τράγος. Επειδή οι πολλοί δεν μπορούν να ξεφύγουν από τα όρια της μετριότητας, αναγκάζουν και τους λίγους να παραμείνουν στάσιμοι.

Κοιτάξτε για λίγο τί συμβαίνει στην εκπαίδευση. Με το πρόσχημα της ανανέωσης, η ύλη απλοποιείται συνεχώς, οι εξετάσεις έχουν χάσει το νόημά τους, η προχειρότητα βασιλεύει. Αποτέλεσμα: οι νέοι δεν μορφώνονται πλέον σε βάθος, αλλά αποκτούν μερικές επιφανειακές γνώσεις που δεν τους προσφέρουν τίποτε το ουσιαστικό.

Θυμάμαι ότι προ ετών βρέθηκα στη Ρώμη, συντροφιά με φερέλπιδες νέους επιστήμονες πτυχιούχους Ελληνικών Πανεπιστημίων. Εξέφρασα την επιθυμία να επισκεφθώ διάφορα μουσεία, καθώς και το Βατικανό. Φαντασθείτε την έκληξή μου όταν τους άκουσα να λένε: «*Μα δεν ντρέπεσαι, εσύ νέος άνθρωπος, να θέλεις να δείς νεκρά πράγματα; Είναι δυνατόν να σπαταλάς το χρόνο σου σε πράγματα του παρελθόντος την στιγμή που υπάρχουν τόσα καταστήματα γύρω μας όπου μπορούμε να ψωνίσουμε τόσα πολλά πράγματα;*»

Δυστυχώς, η ιστορία είναι αληθινή, κί'ο ένας από τα πρόσωπα της ιστορίας μας εξελίχθηκε σε πολιτικό πρόσωπο που αρθρογραφεί σε εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας.

Διαβάστε τις κοσμικές στήλες των εφημερίδων και θα διαπιστώσετε ότι οι πολιτικοί ταγοί μας, αδιάφορα σε ποιό κόμμα ανήκουν, στην συντριπτική τους πλειοψηφία διασκεδάζουν σε κάθε λογής μπουζουκτσίδικα και ταβέρνες, ενώ σπάνια αφήνονται στην αγκάλη των μουσών. Όταν θα είναι καλοκαίρι επισκεφθείτε το Ηρώδειο και μετρήστε πόσοι από αυτούς που διευθύνουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τις τύχες του Έθνους μας, βρίσκονται εκεί. Αν τύχει, δε, και πάτε στο «*Ηχος και Φως*», φροντίστε να ξέρετε καλά μία ξένη γλώσσα, μιας και οι Έλληνες δεν τιμούν το πρόγραμμα αυτό με την παρουσία τους και, συνεπώς δεν τελείται στα Ελληνικά.

Κί'αν ακόμα, δεν έχετε πεισθεί για την τρομακτικών διαστάσεων υποβάθμιση των σημερινών νέων της χώρας μας, θυμηθείτε την τηλεοπτική εκπομπή «*το μπάσκετ των γνώσεων*», όπου σε μία πολυμελή ομάδα φοιτητών της γεωπονικής σχολής δεν βρέθηκε ούτε ένας που να ξέρει τί σημαίνει η λέξη «*λίχνισμα*».

Σημεία των καιρών... Ποιός, όμως, έχει συμφέρον από τη κατάσταση αυτή; Μήπως ορισμένοι θα ήθελαν να υπάρχει μία μάζα άβουλων όντων, ώστε αυτοί να τα κατευθύνουν όπου και όπως αυτοί θέλουν;

Ας απαντήσει ο καθένας μόνος στον εαυτό του. Κί'αν νοιώσετε για λίγο την σοβαρότητα της ευθύνης, θα πρέπει να δοθείτε ολόψυχα σε μία σταυροφορία για την ανύψωση του Έθνους μας, άρα και της ανθρωπότητας.

Αδελφοί μου,

Εκστρατεύστε, χάριν του ωραίου και του αγαθού. Εκστρατεύστε τώρα, γιατί αύριο ίσως νάναι αργά.